

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010528
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716010528.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 19. apríla 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Jána Bednára prejednal odvolanie obžalovaného R. F. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 28. 6. 2017, sp. zn. 5T 127/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného R. F. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 28. 6. 2017, sp. zn. 5T 127/2016 bol obž. R. F. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, ako je to bližšie rozvedené v skutkovej vete rozsudku okresného súdu na strane 1 a 2 napadnutého rozsudku.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 a § 46 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen z 18. 10. 2016, sp. zn. 4T 51/2016, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa vlámal do unimobunka vo Zvolene Rákoš, ktorú užívali R. V. a H. M., odkiaľ odcudzil rôzne veci.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný sám, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný poukazoval na to, že síce vošiel do unimobunky R. V., ale nie vlámaním, čo mu môže dosvedčiť aj svedok Y. S., ktorého navrhoval vypočuť.

Odvolanie obhajcu obžalovaného smerovalo len čo do výroku o treste, keď poukazoval na to, že uložený trest je podľa jeho názoru neprijateľne prísny s prihliadnutím na závažnosť jeho konania a okresný súd pochybil, keď nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., pretože sa doznal k spáchaniu skutku, o čom svedčia jeho výpovede z prípravného konania a taktiež nemalo byť prihliadané na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda, že už bol za trestný

čin odsúdený. Potom pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností by bol rovnaký a nebol by dôvod na zvyšovanie trestnej sadzby u obžalovaného. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok, vo veci sám rozhodol a uložil obžalovanému primeraný trest.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na R. F. obžalobu dňa 27. 9. 2016 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák.

Samosudca okresného súdu dňa 21. 12. 2016 vydal na R. F. trestný rozkaz, ktorým mu uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen z 18. 10. 2016, sp. zn. 4T 51/2016 a súčasne rozhodol aj o náhrade škody.

V zákonnej lehote podal proti trestnému rozkazu odpor okresný prokurátor poukazujúc na to, že doteraz vykonaným dokazovaním bola zistená prevaha priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák. a bola zistená len jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a tak je na mieste obžalovanému ukladať trest so zvýšenou dolnou hranicou trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. od 2 rokov a 4 mesiacov až do 5 rokov.

Bolo tak vo veci nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný uviedol, že sa nevlámal do unimobunky poškodeného R. V., ktorú obýval s H. M., pričom R. V. je jeho strýko, keď dvere boli jednoducho otvorené, vošiel do unimobunky za účelom, že sa chcel najesť, pričom si z tade zobral nejaké veci.

Poškodený R. V. na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať z dôvodu, že obžalovaný je jeho synovec, pričom na hlavnom pojednávaní vypovedala družka poškodeného H. M., keď z ich výpovedí jednoznačne vyplývalo, že obžalovaný sa vlámal do unimobunky, keď vytrhol dvere a odcudzil tam veci, ktoré mali odložené, ako aj potraviny.

Okrem usvedčujúcich výpovedí poškodených bol obžalovaný usvedčený na základe znaleckých posudkov KEÚ PZ v Slovenskej Ľupči, daktyloskopickými stopami, fotodokumentáciou a inými dôkazmi.

Obžalovaný teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený, ako aj neoprávnene vnikol do obydlia iného a neoprávnene tam zotrval a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, čím po objektívnej i subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného, že mu boli priznané dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. teda, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený, krajský súd poukazuje na právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, z ktorého vyplýva spáchanie dvoch prečinov, jednak proti majetku a jednak proti domovej slobode takže v tomto smere okresný súd správne postupoval a pokiaľ ide o námietky obžalovaného, že mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., k tomuto je potrebné povedať, že obžalovaný síce v prípravnom konaní sa priznal k spáchaniu oboch prečinov, no na hlavnom pojednávaní popiera spôsob vykonania skutkov, keď tvrdí, že sa do unimobunky nevlámal a za tohto stavu nemožno jednoznačne konštatovať,

že sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku a skutok aj oľutoval. Svedčí o tom aj tá skutočnosť, že obžalovaný navrhol vypočuť svedka, ktorý by mu mal potvrdiť tú skutočnosť, že sa do unimobunky nevlámal. Za tohto stavu okresný súd obžalovanému správne priznal len dve priťažujúce okolnosti bez priznanie poľahčujúcich okolností.

Pri ukladaní trestu u obžalovaného nepochybil prvostupňový súd ani v tom smere, keď dôsledne sa riadil zásadami ukladania trestov, tak ako ich má na mysli ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Prvostupňový súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, predovšetkým na tú skutočnosť, že obžalovaný bol doteraz 8-krát súdne trestaný, väčšinou pre majetkovú trestnú činnosť a za tohto stavu mu okresný súd ukladal trest na samej dolnej hranici a to zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby o jednu tretinu, čo predstavuje 28 mesiacov.

Uložený trest je súhrnný za súčasného zrušenia trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen z 18. 10. 2016, sp. zn. 4T 51/2016, keď mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Správne postupoval okresný súd aj v tom smere, keď obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolanie obž. R. F. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.